

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, declarate de avocatul Dumitru Lupușor și de inculpatul

Bușev Igor Dmitri, născut la 19 februarie 1957, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Valea Dicescu 6, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>14 martie – 02 iulie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>08 octombrie – 03 decembrie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>18 martie – 23 aprilie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 iulie 2013, Bușev Igor a fost condamnat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 lei.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Soloviov Victor prejudiciul moral în sumă de 2000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Bușev Igor, la 20 ianuarie 2013, orele 22.30, cunoscînd faptul că concubina sa Borș Elena se află împreună cu Soloviov Victor în rulota parcată în ograda casei acestuia, a sărit peste gard și a pătruns ilegal în ograda casei amplasate în mun. Chișinău, str. Anton Crihan 13.

Instanța a reținut că probele examinate în ședința de judecată, confirmă incontestabil vinovăția inculpatului de pătrunderea ilegală în domiciliu părții vătămate Soloviov Igor, fără consimțămîntul acestuia.

Însă, încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu cu aplicarea violenței, este incorectă, deoarece pentru incriminarea acestui semn calificativ este necesar ca violența să urmărească scopul violării de domiciliu și să se aplice înainte de consumarea acestei infracțiuni, iar violența față de Victor Soloviov a fost aplicată de inculpat după pătrunderea în domiciliu, deaceia acțiunile ultimului urmează a fi încadrate în baza art. 179 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța a concluzionat că suma solicitată de partea vătămată ca prejudiciu moral este exagerată, iar încasarea sumei de 2000 lei este una rezonabilă și echitabilă.

3. Procurorul a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 179 alin. (2), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, cu încasarea prejudiciului moral părții vătămate în mărime de 40.000 lei.

Apelantul a invocat că instanța de fond incorect a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, deși au fost prezentate suficiente probe care dovedesc vinovăția lui de comiterea violării de domiciliu cu aplicarea violenței.

Instanța nu a dat o apreciere obiectivă raportului de expertiză medico-legală privind cauzarea părții vătămate a vătămarilor corporale ușoare și a declarațiilor părții vătămate, care a afirmat că după ce a ieșit afară s-a pomenit față în față cu inculpatul, care era foarte agresiv și fără a-i explica ceva l-a agresat fizic, apucându-l de centură, apoi l-a îmbrâncit și el a căzut jos, lovindu-se cu capul de cărarea betonată, iar inculpatul a continuat să-l lovească.

3.1 A declarat apel și partea vătămată Soloviov Victor, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și condamnarea inculpatului în baza art. 179 alin. (2) Cod penal.

Apelantul a indicat că instanța eronat a conchis că violența a fost aplicată după consumarea infracțiunii, că violarea de domiciliu a durat doar în momentul pătrunderii în ogradă, deoarece actele violente au durat din momentul pătrunderii în ogradă și pînă cînd inculpatul a părăsit reședința.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, apelurile au fost admise, sentința casată, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Bușev Igor a fost condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că la 20 ianuarie 2013, orele 22.00- 22.30, inculpatul Bușev Igor, avînd scopul pătrunderii ilegale în domiciliul cet. Soloviov Victor, pentru aplanarea unui conflict cu cet. Borș Elena, amplasat pe str. Anton Crihan, 13, mun. Chișinău, conștiintizînd ilegalitatea acțiunilor sale și dorind survenirea urmărilor, a sărit peste gard și a pătruns în curtea casei nominalizate, unde Bușev Igor a inițiat un conflict cu cet. Soloviov Victor, care a ieșit din casă în curte și i-a aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului în rezultatul cărui fapt părții vătămate Soloviov V. i-a fost cauzată vătămare corporală ușoare. Ulterior, auzind că acesta intenționează să anunțe poliția, a părăsit domiciliul ultimului.

Astfel, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violare de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțămîntul acesteia, săvârșit cu aplicarea violenței.

În cadrul ședinței instanței de apel inculpatul a recunoscut faptul pătrunderii ilegale în ograda casei părții vătămate, declarînd că, fiind cuprins de gelozie, a sărit

peste gard în ograda casei, unde a fost întâmpinat de către Soloviov V., care ieșise din rulotă. Între ei s-a iscat o ceartă care s-a transformat treptat într-o altercație fizică, în rezultatul căreia partea vătămată a căzut la pământ. Borș Elena a intervenit între ei și peste puțin timp conflictul s-a aplatat, după care el a ieșit din ogradă.

Vinovăția inculpatului este confirmată și prin următoarele probe.

Astfel, partea vătămată și martorul Borș Elena au relatat similar că inculpatul a pătruns în ogradă pe neobservate și îndată a început să-l bată, părăsind curtea doar când el i-a spus că v-a chema poliția.

Raportul de expertiză medico-legală nr. 447/D din 28 februarie 2013, conformă că lui Soloviov V. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare la cap și membre.

În baza probelor administrate, instanța a concluzionat că violarea de domiciliu a durat din momentul pătrunderii în ograda lui Soloviov V. și pînă când inculpatul a părăsit reședința. Acțiunile lui violente au fost consecvente, cuprinse într-o intenție unică și în ansamblu au constituit o infracțiune distinctă, prevăzută la art. 79 alin. (2) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă și nu are antecedente penale.

5. Avocatul Dumitru Lupușor și inculpatul au declarat recursuri ordinare, în care au solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenții au specificat că inculpatul a pătruns pe teritoriul părții vătămate sărind gardul fără aplicarea violenței față de ultimul, în acest moment infracțiunea a fost consumată, dar altercația fizică s-a produs ulterior, neinfluențînd la calificarea infracțiunii, aceasta fiind deja consumată.

Instanța de apel greșit a conchis că violarea de domiciliu a durat din momentul pătrunderii în ograda părții vătămate și pînă la momentul părăsirii acesteia, astfel componența de infracțiune este formală și se consideră consumată din momentul pătrunderii.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală – faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. În referință, procurorul a indicat că recursurile ordinare nu se încadrează în cerințele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și urmează a fi respinse ca inadmisibile.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a corecta erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, în baza împrejurărilor constatate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, se atestă că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale ultimului în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate, a martorului Borș E., a raportului de expertiză medico-legală, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, ca pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, săvârșit cu aplicarea violenței, coroborează și cu următoarele circumstanțe.

Pătrunderea ilegală în domiciliul, presupune survolarea spațiului reședinței persoanei în lipsa consimțământul ei, iar în speță această survolare a continuat să se producă și prin intermediul aplicării violenței inculpatului față de partea vătămată.

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că faptei săvârșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică corectă și că recursurile nominalizate sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. Conform art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Dumitru Lupușor și de inculpatul Bușev Igor Dmitri împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 18 iunie 2013.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, declarate de avocatul Dumitru Lupușor și de inculpatul

***Bușev Igor Dmitri**, născut la 19 februarie 1957, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Valea Dicescu 6, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

Conform art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Dumitru Lupușor și de inculpatul Bușev Igor Dmitri împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 11 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan